



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים



טוראי רחל (אלה עפרה) זלצר ז"ל

בת עדה וישראל

נולדה בגבול רומניה-סרביה

בתאריך א' באלול תרפ"ז, 29/8/1927

התגוררה בירושלים

שרתה בחיל הרגלים

נפלה בעת מילוי תפקידה בשרותה

ו' באייר תש"ח, 15/5/1948

נקברה בהר הרצל

אזור: א חלקה: 9 שורה: 2 קבר: 1

בת 21 בנופלה

קורות חיים

בת עדה וישראל, נולדה ביום א' באלול תרפ"ז (29.8.1927) בעיר קורפץ'-בוטושני, בגבול רומניה-בסרביה, בנחלה חקלאית השייכת למשפחה. בהיותה תינוקת הועברה לצ'רנוביץ, אשר אליה עברה אמה לאחר שנפרדה מבעלה. האב היגר לצ'ילה, שם למד רפואה ועבד כרופא-שיניים. האם, כימאית לפי מקצועה, בת למשפחה עשירה, חיה בתנאים נוחים עם הבת, חינכה וגידלה אותה ברוח של תרבות רוסית מתקדמת, באווירה של אמנות ומוסיקה. הילדה למדה בבית-ספר עממי ובגימנסיה רומניי. היתה תמיד ראשונה למצטיינות בכיתה. בריאה ושמחה, בטוחה בעצמה. נפגעה קשה מהרוח ההיטלריסטית של הנוער הרומני בבית-הספר ומהאפליה הגזעית והחליטה לעזוב אותו. אך עם הכיבוש הרוסי (1940) המשיכה את לימודיה ועלתה לכיתה עליונה יותר בזכות כשרונותיה. רחל היתה בעלת זיכרון למופת, למדה בעל-פה עמודות שלמות של השירה הרוסית וזכרה אותן כל ימי חייה. היא הרבתה לקרוא



ארגון יד לבנים
סניף ירושלים



עיריית
ירושלים

בספרות היפה והעיונית. כעבור שנה כבשו הגרמנים את צ'רנוביץ והיא ואמה הועברו לגיטו. שם התפרנסו בקושי מעבודה קשה, אך בגלל הלשנה נחשדו כמשתפות פעולה עם הרוסים והגרמנים שילחו את האם למחנה-ריכוז בטרנסניסטריה. במאמץ על-אנושי הצליחה האם לשלוח את הבת לארץ-ישראל על-ידי מבריחי גבול. הילדה נשלחה באוניית-המעפילים הקטנה "ל'אספרנס" בנובמבר 1942. האונייה נטרפה בסערה ליד חופי תורכיה ונוסעיה ניצלו והועברו בהשתדלות הסוכנות לעיירה קטנה בתורכיה ומשם לקפריסין; רק רחל עלתה ישר מעיירה זו ארצה על סמך סרטיפיקט שנשלח לה על-ידי דודתה מירושלים בסוף 1942. היא למדה בבית-חינוך תיכון וסיימה את הכיתה השביעית בגימנסיה בית-הכרם, והודות לכשרונותיה עמדה בהצלחה בבחינות-הכניסה לאוניברסיטה ונתקבלה בשנת 1945 כתלמידה במחלקה למדעי הטבע. באותה שנה הגיעה לארץ אמה, אשר ניצלה מהמחנות והן אמרו לגור יחד, אך בפרוץ מלחמת-העצמאות התגייסה רחל עם חבריה הסטודנטים לשירות מלא. תחילה שירתה בחי"ש ירושלים ולפי דרישתה הנמרצת לשתפה בפעולות קרביות הועברה עם קבוצת סטודנטים לגוש עציון. שם לקחה חלק פעיל בשמירה ובהגנה על הגוש.

הבאת גופותיהם של אנשי מחלקת ה"ל"ה" לגוש (רובם היו חבריה) זיעזעה אותה ועוררה בה רגשי-נקם עמוקים. קבוצת הסטודנטים הוחלפה כעבור שלושה חודשי שירות בגוש על-ידי סטודנטים אחרים והם חזרו לירושלים בשיירה אשר הותקפה קשות בנבי-דניאל ועמדה בגבורה בתוך בית בודד מול המונים מסתערים. אחרי מאבק של יממה חולצו הנצורים על-ידי האנגלים, תוך כניעה משפילה ומסירת נשק-המגן לידיהם. רחל נפגעה עמוקות בכבודה, ובשובה דרשה לספחה ליחידה קרבית. מאחר שבאותה תקופה חדלה ה"הגנה" לשתף בנות בקרב, הצטרפה לאנשי לח"י וכעבור שבועיים, בצאתה איתם כצלפת לשער יפו - נפלה בקרב-גבורה ביום ו' באייר תש"ח (15.5.1948). נקברה בסנהדריה.

ביום י"ח באב תשי"א (20.9.1951) הועברה למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.